

[Jønson.]

pol. Jeg har haft Lejlighed til at sætte mig ind i den Organisationsform, Sygeplejerskerne for Øjeblikket har, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Fru Elna Munch i, at den Maade, hvorpaa Sygeplejerskerne optages i Dansk Sygeplejerraad — jeg har ogsaa haft Lejlighed til at se det Skema, der skal udfyldes for overhovedet at blive Medlem —, i allerhøjeste Grad gør Stillingen som Sygeplejerske til et Monopol.

Loven stiller Sygeplejerskerne frit. Hvad Loven kræver, er, at de skal have udført Sygeplejergerning i 3 Aar, og naar de har gjort det til den paagældende Læges eller det paagældende Hospitals Tilfredshed, saa faar de derefter et Bevis for, at de er tjenlige til at bruges som Sygeplejersker. Og hvad vil det sige? I Virkeligheden rækker denne Lov meget vidt. Hvor ofte sker det ikke, at man i private Hjem selv kan pleje den syge, naar man blot faar Hjælp fra en dygtig Sygeplejerske? Er der ret mange af os her i denne Sal, som ikke selv har været nødt til at henvende sig til en saadan Sygeplejerske? Men Venstres Medlemmer i Udvalget foreslaar, at det maa ikke være autoriserede, det skal være eksaminerede Sygeplejersker. Hvad vil det sige? En Eksamen maa dog fremkomme som Afslutning paa en Række Studier og Forelæsninger, ikke som Afslutning paa et praktisk Arbejde. Jeg kunde snarere tænke mig, at naar disse Kvinder har staaet 3 Aar i det praktiske Sygeplejearbejde, saa var de at betragte som Svende i dette Fag. Men Eksamensbeviser. . . ja, jeg kan ikke forstaa, at man overhovedet vil foreslaa noget saadant.

§ 8 foreslaar Venstre skal udgaa. Men hvad siger da § 8? Den siger ikke andet end, at der skal være et Tilsyn fra en enkelt Sygeplejerskes Side. Det er ikke i og for sig noget Embede, det er ikke, som det blev sagt før, en ny Stilling. Det er noget, som er nødvendigt for at faa hele denne Organisation, der dog i det store og hele vil være til Befolkningens Gavn.

Jeg beklager meget, at man ikke har kunnet opnaa fuld Enighed, og henstiller til det høje Folketing at stemme for Fler-tallets Indstilling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de tre Partier, som i Udvalget har kunnet give Lovforslaget deres Tilslutning.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af Venstrepartiet, vil jeg gerne sige, at rent principielt og for saa vidt ogsaa praktisk er dette Forslag jo ganske

overordentlig lidt afvigende fra selve Lovforslaget. Det foreslaas, at man i Stedet for at kalde de paagældende „autoriserede Sygeplejersker“ skal kalde dem „eksaminerede Sygeplejersker“. Det er en Formalitet, men i øvrigt er den sidste Betegnelse ikke korrekt, idet der jo ikke i Venstres Forslag saa lidt som i det Forslag, der foreligger, kræves en Eksamen; der kræves kun, at Sygeplejerskerne skal have gennemgaaet en Uddannelse paa Sygehus, men ikke, at denne Uddannelse skal være afsluttet med en Eksamen. Derfor er Betegnelsen „eksamineret“ ikke korrekt, og Lovforslagets Betegnelse maa formentlig anses for bedre.

Dernæst foreslaas det i Venstres Ændringsforslag, at de paagældende Beviser skal udfærdiges paa Uddannelsesstederne, medens Lovforslaget foreslaar, at Beviserne skal udstedes af Sundhedsstyrelsen paa Grundlag af Indberetninger fra Uddannelsesstederne. Forskellen her er formentlig uden større Betydning. Man maa dog gaa ud fra, at det er rigtigt, at saadanne Beviser udstedes et bestemt Sted fra, saaledes at Bedømmelserne paa Grundlag af den Uddannelse, de paagældende har faaet paa Sygehusene, kan blive nogenlunde ensartet. Jeg forstod ogsaa, at Venstres ærede Ordfører meget rigtigt indser, at der i og for sig, som Forholdene ligger i Øjeblikket, ikke er nogen større Forskel, men det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit mente, at der kunde være Fare for en Udvikling, som hun var bange for. Denne Udvikling, som det ærede Medlem saaledes er ængstelig for, har andre i Udvalget ikke set nogen som helst Mulighed for skulde foregaa paa Grundlag af Forslagets Bestemmelser, og jeg kan maaske ogsaa henvise til, at jeg i Udvalget, som det er nævnt i Betænkningen, har afgivet en Erklæring, der viser, at det ærede Medlems Ængstelse paa dette Omraade er ganske ubeføjet. Derfor maa jeg ogsaa sige, at naar Venstrepartiet i Betænkningen udtaler, at Sygeplejergerningen „bør værnes mod enhver Form for Monopol, ikke mindst af Hensyn til den værdifulde Hjemmesygepleje og Landsygepleje, hvor de økonomiske Forhold ofte vilde kunne blive en Hindring for at faa veluddannet Sygehjælp, om denne kom til at optræde under monopoliserede Former“, saa er det ikke andet end, hvad der er baade min og Udvalgsflertallets Mening. Vi maa blot hævde, at Spiren til dette lige saa lidt foreligger i det Forslag, jeg har forelagt, som i Venstres Forslag.

Endelig er der den Forskel mellem